

Reenkarnasyon İncancının İslam'da Yeri Var Mıdır?

23 Şubat 2026

Ruh göçü ya da tenasüh olarak ifade edilen reenkarnasyon; ölen bir kimsenin ruhunun bir başka varlığa geçmesi (hulûl) anlamına gelir. Daha çok Hint coğrafyasında zemin bulan ruh göçü inancına göre ruh, ölümle birlikte yok olmayıp başka bir bedende yaşamaya devam eder. Ruh göçü inancının, Hint kültüründeki ölümsüzlük düşüncesi ve kast sisteminden kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam'da ise bir kimsenin ölümüyle ruhunun başka bir varlıkta yeniden bedenleneceği inancı yer almaz. Bununla birlikte ruh göçü inancı, kültürel etkileşimin bir neticesi olarak bu dinlerin bazı aşırı fırkalarına ve bâtinî grupların içerisine sirâyet etmiştir.

Ruhun ve ölümden sonraki hayatın mahiyet ve keyfiyeti, gaybî konulardan olup akıl yürütmeyele bilinemez. Bu tür konularda ancak bir Peygamber'in haber vermesiyle kesin bir yargıya varılabilir. Kur'ân-ı Kerîm ve hadis-i şeriflerde "ruh göçü" ve benzeri bir anlayışı doğrulayan ya da buna işaret eden bir delil yoktur. Aksine Kur'ân-ı Kerîm'de, ölen bir kimsenin dünyaya tekrar geri dönemeyeceği açıkça ifade edilmiştir: "Onlardan birine ölüm gelince; 'rabbim, beni dünyaya geri çevir, belki yapmayıp noksan bıraktığımı tamamlar, iyi işler işlerim', der. Hayır, bu onun kendi sözüdür.

Diriltilecekleri güne kadar arkalarında [geriye dönmekten alıkoyan] bir engel (berzah) vardır." (el-Mü'minûn, 23/99-100; Ayrıca bk. el-En'âm, 6/27-28) Sonuç olarak; İslam'a göre "ruh göçü" ya da ölümden sonra ruhun başka bir bedene intikali, diğer bir varlıkta yeniden doğması veya bedenlenmesi inancı batıldır.

Kaynak: Diyanet İşleri Başkanlığı, Din İşleri Yüksek Kurulu Fetvaları (12. Baskı, 2025), s. 99